

overveiende Del af den gamle Kreds indenfor Venstre, forsaavidt maa de gjerne kalde det nuværende Ministerium ogsaa mit Ministerium. Naar den ærede Ordfører yttrede, at jeg var saa meget imod, at han talte Hans Majestæt, fordi jeg vilde have taltet Ministeriet, maa det ærede Medlem skrive disse Bemærkninger paa sin egen Konto, derom har jeg ikke talt et eneste Ord. Jeg har ikke det Allermindste imod, at det ærede Medlem talte Hans Majestæt for Dette eller Sint eller All. haande, det vedrører ikke mig. Vi have talt om almindelige parlamentariske Grundsætninger, og forsaavidt jeg vil have en Tak rettet heri Salen for den Sag, det ærede Medlem omtaler, vil jeg rette den konstitutionelt og parlamentarisk til den nuværende Udenrigsminister; kun den Form, mente jeg, var rigtig. Det ærede Medlem er saa urolig med Hensyn til udenrigske Forhold, han mente, at jeg havde en vel overdreven Eilid til den nuværende Udenrigsminister. Jeg har ikke nogen overdreven Eilid til Nogen, hverken til Ministerier eller til Medlemmer; men Et vil jeg indrømme den ærede Ordfører, at, hvad der end ellers kan siges, tror jeg, at vore udenrigske Forhold befinde sig i rolligere Hænder hos den nuværende Udenrigsminister, end om den ærede Ordfører blev hans Efterfølger.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Det ærede Medlem er saa optagen af Tanken om at blive Ministerens Efterfølger, at han ikke kan tale til nogen Anden uden at antyde, at denne skulde have en saadan Tanke, men det ærede Medlem skal ikke gjøre sig nogen Meilighed, jeg hører ikke til dem, der aspirere i den Retning. Forøvrigt takker jeg det ærede Medlem for, hvad han har sagt; baade det Første og det Sidste af hvad han sagde, vare væsentlige Tilbagekaldelser af, hvad han sagde før, baade med Hensyn til hvad der er sket i Udvalget, og med Hensyn til det sidste Forsøg paa at talke Ministeren, fordi Kongen har været i Berlin, eller fordi Ministeren ikke har været i Berlin. Disse to Forklaringer skal jeg ikke komme nærmere ind paa at kritisere. Jeg tror, at det ærede Medlem i Virkeligheden maa indrømme, at, hvad der er sagt fra min Side, er fuldstændig korrekt. Jeg skal til Slutning kun beklage, at det er det ærede Medlem umuligt at føre en længere Forhandling med mig, uden at han til Slutning maa ende med den gamle Historie om, hvem der har sat Ministeriet af, men hvad kan det gøre til? Det ærede Medlem vil jo nemlig erindre, at det er min og mine Venners Opfattelse, at det var han, der satte Ministeriet fast ifjor. (Berg: Det er sandt!). Det ærede Medlem siger, at det er sandt? (Berg: Ja, at den ærede Ordfører og hans Venner m. e. n. det!) Det kan imidlertid ikke hjælpe at komme ind paa denne gamle Historie igjen, men jeg vil blot

talke det ærede Medlem, fordi han rent ud sagde at han efterhaanden er kommen til den Erkjendelse, at hver Sag skal forhandles for sig, og det har det ærede Medlem lært af os. Første Gang, da det Parti, hvortil jeg hører, i 1878 udtalte det meget omhyggeligt og gjentagne Gange i vort Program, at det er Veien, ad hvilken vi skulle gjøre vor Overlegenhed gjældende, nemlig gennem Forhandling, da var det Ord det ærede Medlem en saadan Vederstyggelighed, at han ikke kunde taale at høre det nævnt, men det glæder mig, at det ærede Medlem er kommet til det Samme, som vi dengang, naar han da blot ogsaa maatte komme saa vidt, at han til en Afvejling og til Forskjel fra den Forhandling, han førte ifjor, maatte kunne forhandle saaledes, at han fastholdt Noget af det, han tidligere har fastholdt. Kunde vi da naae her at blive enige, var det jo langt bedre end at staa her og være uenige.

Berg: Den ærede Ordfører var saa venlig at sige, at jeg maatte give ham Ret, og at jeg har tilbagekaldt denne Gang, hvad jeg havde sagt iforveien. Disse behagelige Bemærkninger vidne om den ærede Ordførers Opfattelsesvorne. Jeg skal henvisse ham til Tidenden; det er fuldstændig urigtigt, hvad den ærede Ordfører har sagt.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg fastholder, at det er fuldstændig rigtigt, men naar det ikke var det, der var det ærede Medlems Mening med, hvad han sagde, saa tilstaaer jeg, at jeg ikke har forstaaet det, og saa vil ogsaa jeg henvisse til Tidenden.

Formanden (Krabbe):

Inden Forhandlingen sluttes, kan jeg ikke undlade at gjøre en Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser, som ere faldne. I hvorvel jeg ikke har fundet tilstrækkelig Grund til at gjøre Indvending mod disse Udtalelser, da de fremkom, saa vil jeg dog udiale, at det ikke har været uden Betænkelighed, at jeg har hørt navnlig paa de første Udtalelser, som kom fra den ærede Ordfører angaaende Hans Majestæt Kongens Reise. Naar jeg ikke har fundet Grund til at gjøre Indvending strax, vil jeg tilføje, at jeg ei heller vil gjøre det nu; kun paa et enkelt Punkt tror jeg, at der er Anledning til at gjøre en Bemærkning, som ikke saa meget falder ind under Formandens Ledelse af det Formelle, men som formentlig i ethvert Fald vil finde sin Berettigelse i den Enighed, som jeg antager, at der derom maa være. Naar Landets Konge foretager en Reise i fremmede Lande, da ville de Resultater, som deraf maatte komme, neppe, naar Landet forud er i vensabeligt Forhold til alle Magter, kunne være et Omflag i Landets Politik, saaledes som det blev betegnet, men den maa, tror jeg, baade her opfattes og